

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WIELKOPOLSKIEGO

Poznań, dnia 4 kwietnia 2025 r.

Poz. 3091

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR NP-II.4131.1.54.2025.5

WOJEWODY WIELKOPOLSKIEGO

z dnia 26 marca 2025 r.

Na podstawie art. 79 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 107, ze zm.)

orzekam

nieważność § 12 tiret siódme, § 15, § 20 ust. 2 i 3, § 21, § 45, § 50 ust. 2-4, § 59, § 82 ust. 2, § 91 ust. 4, § 114 ust. 2, § 117 uchwały nr XI/85/2025 Rady Powiatu Średzkiego z dnia 25 lutego 2025 r. w sprawie uchwalenia Statutu Powiatu Średzkiego – ze względu na istotne naruszenie prawa.

Uzasadnienie

W dniu 25 lutego 2025 r. Rady Powiatu Średzkiego podjęła uchwałę nr XI/85/2025 w sprawie uchwalenia Statutu Powiatu Średzkiego (zwaną dalej „uchwałą”).

Uchwałę podjęto na podstawie: „art. 169 ust. 4 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78 poz. 483, z 2001 r. Nr 28 poz. 319, z 2006 r. Nr 200 poz. 1471 oraz z 2009 r. Nr 114 poz. 946)) oraz art. 2 ust. 4 i art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 107)”.

Uchwała została doręczona Wojewodzie Wielkopolskiemu 27 lutego 2025 r.

Dokonując oceny zgodności z prawem przedmiotowej uchwały, organ nadzoru stwierdził, co następuje.

Zgodnie z przepisami ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym (Dz. U. z 2024 r. poz. 107, ze zm., zwanej dalej „ustawą”), wstytucie powiatu określa się: ustrój powiatu (art. 2 ust. 4), zasady dostępu do dokumentów i korzystania z nich (art. 8a ust. 3), zasady i tryb działania komisji skarg, wniosków i petycji (art. 16a ust. 3), zasady działania klubów radnych (art. 18 ust. 3), organizację wewnętrzną oraz tryb pracy rady i komisji powoływanych przez radę, a także zasady tworzenia klubów radnych (art. 19), organizację wewnętrzną oraz tryb pracy zarządu (art. 32 ust. 4).

Udzielona radzie powiatu kompetencja ma dość szeroki zakres, co jednak nie oznacza dowolności w zakresie ustalania statutu powiatu. Organy władzy publicznej zobligowane są do działania na podstawie i w granicach prawa, stosownie do art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz. U. Nr 78, poz. 483, ze zm., dalej „Konstytucja RP”). Statut powiatu jest aktem prawa miejscowego, a zatem zastosowanie znajdzie przepis art. 94 Konstytucji RP, z którego wynika, iż organy samorządu terytorialnego ustanawiają akty prawa miejscowego, obowiązujące na obszarze działania tych organów, jedynie na podstawie i w granicach upoważnień zawartych w ustawie. Natomiast z art. 169 ust. 4 Konstytucji RP wynika, iż w granicach ustaw określany jest ustrój wewnętrzny jednostek samorządu terytorialnego. Zgodnie z ustaloną w art. 87 Konstytucji RP hierarchią źródeł prawa, akty prawa miejscowego nie mogą regulować materii należącej do przepisów wyższego rzędu i nie mogą być z nimi sprzeczne. Z treścią wskazanych regulacji konstytucyjnych koresponduje przepis art. 40 ust. 1 ustawy,

zgodnie z którym powiatowi przysługuje prawo stanowienia aktów prawa miejscowego obowiązujących na obszarze powiatu, jednakże wyłącznie na podstawie i w granicach upoważnień określonych w ustawach.

Organ nadzoru zwraca uwagę, że regulacje związane z organizacją i funkcjonowaniem samorządu terytorialnego w przypadku gmin i powiatów są w dużej mierze tożsame, stąd też przywoływane w niniejszym rozstrzygnięciu nadzorczym orzecznictwo sądowoadministracyjne dotyczące regulacji zawieranych w statutach jednostek samorządu terytorialnego, oparte głównie na przepisach ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, ze zm.), znajduje zastosowanie również do ustawy o samorządzie powiatowym.

Z § 12 tiret siódme uchwały wynika, że Przewodniczący Rady, a w przypadku jego nieobecności Wiceprzewodniczący „czuwa nad zapewnieniem warunków niezbędnych do wykonywania przez radnych ich mandatu”.

W ocenie organu nadzoru powyższe postanowienie narusza prawo w stopniu istotnym i konieczne jest stwierdzenie jego nieważności. Jak wskazano w uzasadnieniu wyroku WSA w Poznaniu z 7 listopada 2019 r., IV SA/Po 674/19: „»Czuwanie nad zapewnieniem warunków niezbędnych do wykonywania przez radnych ich mandatu« wykracza poza ramy zadań przewodniczącego rady określonych w art. 19 ust. 2 u.s.g. – zwłaszcza jeśli się zważy, że w świetle art. 24 u.s.g. mandat radnego nie ogranicza się tylko do udziału w pracach rady gminy – ani nie mieści się w zakresie zadań lub kompetencji wyznaczonych przewodniczącemu przez inne przepisy ustawowe”.

Stosownie do § 15 uchwały: „W razie wakatu na stanowisku Przewodniczącego, do obowiązków Wiceprzewodniczącego należy wykonywanie zadań zastrzeżonych przez ustawę i statut dla Przewodniczącego Rady Powiatu”.

Uchwała organu stanowiącego jednostki samorządu terytorialnego, będąca aktem prawa miejscowego, jest jednocześnie źródłem prawa powszechnie obowiązującego na obszarze danej jednostki, musi więc respektować unormowania zawarte w aktach prawnych wyższego rzędu (por. wyrok WSA w Poznaniu z 14 września 2011 r., IV SA/Po 659/11; wyrok NSA z 8 kwietnia 2008 r., I OSK 370/07). Podnieść należy, że ustawodawca jednoznacznie rozstrzygnął kwestię realizacji zadań przewodniczącego rady powiatu. W myśl art. 14 ust. 3 zdanie drugie ustawy, przewodniczący może wyznaczyć do wykonywania swoich zadań wiceprzewodniczącego. W przypadku nieobecności przewodniczącego i niewyznaczenia wiceprzewodniczącego, zadania przewodniczącego wykonuje wiceprzewodniczący najstarszy wiekiem. Jakkolwiek modyfikacja przepisu ustawowego przez akt prawa miejscowego jest niedopuszczalna i jest uznawana w orzecznictwie za rażące naruszenie prawa, powodujące nieważność aktu (por. wyrok WSA w Poznaniu z 30 czerwca 2011 r., IV SA/Po 431/11; wyrok WSA w Poznaniu z 10 grudnia 2014 r., IV SA/Po 746/14; wyrok WSA w Łodzi z 13 sierpnia 2014 r., II SA/Łd 515/15). W związku z powyższym w ocenie organu nadzoru przytoczony przepis § 15 uchwały narusza prawo w stopniu istotnym, ponieważ modyfikuje uprawnienia przewodniczącego i wiceprzewodniczących rady powiatu.

W § 20 ust. 2 i 3 uchwały zapisano: „W sesjach Rady uczestniczą - z głosem doradczym - nie będące radnymi osoby wchodzące w skład Zarządu oraz Sekretarz i Skarbnik Powiatu” (ust. 2), „Do udziału w sesjach Rady mogą zostać zobowiązani kierownicy jednostek organizacyjnych Powiatu” (ust. 3). Stosownie do § 21 uchwały: „Zarząd obowiązany jest udzielić Radzie wszelkiej pomocy technicznej i organizacyjnej w przygotowaniu i odbyciu sesji”.

Rada powiatu nie może nałożyć na zarząd powiatu obowiązku uczestniczenia w sesjach rady, gdyż takie postanowienie narusza art. 32 ustawy, w którym wymieniono, co należy do zadań organu wykonawczego. Zgodnie z tym przepisem: „Zarząd powiatu wykonuje uchwały rady powiatu i zadania powiatu określone przepisami prawa” (ust. 1). „Do zadań zarządu powiatu należy w szczególności: 1) przygotowywanie projektów uchwał rady; 2) wykonywanie uchwał rady; 2a) opracowywanie programów rozwoju w trybie określonym w przepisach o zasadach prowadzenia polityki rozwoju; 3) gospodarowanie mieniem powiatu; 4) wykonywanie budżetu powiatu; 5) zatrudnianie i zwalnianie kierowników jednostek organizacyjnych powiatu; 6) uchwalanie regulaminu organizacyjnego starostwa powiatowego” (ust. 2). „W realizacji zadań zarząd powiatu podlega wyłącznie radzie powiatu” (ust. 3). „Organizację wewnętrzną oraz tryb pracy zarządu określa statut powiatu” (ust. 4). „Statut powiatu podlega ogłoszeniu w wojewódzkim dzienniku urzędowym” (ust. 5).

W obowiązującym stanie prawnym brak jest podstaw do tego, aby rada mogła nakładać na organ wykonawczy obowiązki inne, niż te, które przewiduje ustawa. Rada powiatu, w ramach kompetencji do

określenia organizacji oraz trybu pracy organów powiatu, nie może określać „obowiązków” dla zarządu powiatu, albowiem zostały one uregulowane w ustawie lub innych przepisach. Ponadto, stosownie do art. 33 ustawy, zarząd wykonuje zadania powiatu przy pomocy starostwa powiatowego oraz jednostek organizacyjnych powiatu, w tym powiatowego urzędu pracy, przy czym starosta jest kierownikiem starostwa powiatowego oraz zwierzchnikiem służbowym pracowników starostwa i kierownikami jednostek organizacyjnych powiatu oraz zwierzchnikiem powiatowych służb, inspekcji i straży (art. 35 ust. 2 ustawy). Status prawny pracowników samorządowych określa ustawa z dnia 21 listopada 2008 r. o pracownikach samorządowych (Dz. U. z 2024 r. poz. 1135). Zgodnie z treścią art. 7 pkt 3 i art. 9 ust. 3 ww. ustawy, czynności z zakresu prawa pracy wobec członków zarządu, sekretarza, skarbnika, kierowników powiatowych jednostek organizacyjnych oraz pozostałych pracowników urzędów gmin wykonuje starosta. Zatem tylko on posiada prawo nałożenia na tych pracowników obowiązków związanych z uczestniczeniem w sesjach rady. Tym bardziej, iż w stosunku do sekretarza i skarbnika ustawodawca w art. 37 ustawy nie nałożył obowiązku uczestnictwa w obradach sesji, lecz użył sformułowania „mogą uczestniczyć”.

W § 45 uchwały zapisano: „Obsługę biurową sesji sprawuje pracownik Starostwa Powiatowego w uzgodnieniu z Przewodniczącym Rady” (ust. 1), „Pracownik, o którym mowa w ust. 1 podlega w sprawach merytorycznych Przewodniczącemu Rady” (ust. 2).

W ocenie organu nadzoru przepisy te stanowią niedozwoloną modyfikację art. 19a ustawy, ponieważ zgodnie z jego treścią: „Przewodniczący rady powiatu w związku z realizacją swoich obowiązków może wydawać polecenia służbowe pracownikom starostwa wykonującym zadania organizacyjne, prawne oraz inne zadania związane z funkcjonowaniem rady powiatu, komisji i radnych. W tym przypadku przewodniczący rady powiatu wykonuje uprawnienia zwierzchnika służbowego w stosunku do pracowników, o których mowa w zdaniu pierwszym”. W ocenie organu nadzoru powyższy zapis ustawowy w sposób precyzyjny i wyczerpujący reguluje stosunki służbowe występujące między przewodniczącym rady powiatu a pracownikami starostwa związane z realizacją zadań przewodniczącego. Jak wynika z treści przepisu ustawowego, współpraca z pracownikami starostwa obejmuje wydawanie im poleceń służbowych i wykonywanie uprawnień zwierzchnika służbowego, nie polega natomiast na sprawowaniu przez ww. pracowników obsługi biurowej sesji „w uzgodnieniu z Przewodniczącym Rady” czy też na „podleganiu w sprawach merytorycznych Przewodniczącemu Rady”. Biorąc powyższe pod uwagę, zdaniem organu nadzoru powyższe postanowienia statutu są zbędne ze względu na wyczerpujący charakter regulacji art. 19a ustawy. Ponadto, takie zapisy statutu stanowią nieuprawnioną modyfikację powyższej normy ustawowej, w szczególności wprowadzają terminy nie występujące w ustawie. Powyższe stanowi istotne naruszenie prawa i skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności kwestionowanego zapisu.

Stosownie do § 50 ust. 2-4 uchwały: „Przed głosowaniem istnieje obowiązek prawny zgłoszenia Przewodniczącemu występowania interesu prawnego uniemożliwiającego Radnemu udział w głosowaniu” (ust. 2), „O wyłączeniu Radnego z głosowania rozstrzyga Rada” (ust. 3), „Głosu oddanego przez Radnego wyłączonego z głosowania nie uwzględnia się”.

Zdaniem organu nadzoru przytoczone przepisy uchwały naruszają prawo w stopniu istotnym i konieczne jest stwierdzenie ich nieważności. Powyższe regulacje stanowią bowiem nieuprawnioną modyfikację art. 21 ust. 7 ustawy, zgodnie z którym radny nie może brać udziału w głosowaniu jeżeli dotyczy to jego interesu prawnego. Należy zwrócić uwagę, że poza powyższym przepisem ustawa nie wprowadza odmiennych regulacji związanych z koniecznością wyłączenia się od głosowania przez radnego, w szczególności nie przewiduje upoważnienia dla rady powiatu do ustanawiania w statucie powiatu procedur w tym zakresie, ani tym bardziej do przewidywania możliwości wyłączenia danego radnego z głosowania przez radę. Decyzję o wyłączeniu radnego z uwagi na zakaz określony w art. 27 ust. 1 pozostawiono w ustawie gestii radnego, który jest najlepiej zorientowany, czy zachodzą przesłanki powstrzymania się od aktu głosowania (por. M. Augustyniak, Zakaz głosowania - interes prawny radnego w: Prawa i obowiązki radnego jednostki samorządu terytorialnego, LEX, Warszawa 2014, s. 184).

W § 59 uchwały zapisano: „Na wniosek Radny otrzymuje dokument podpisany przez Przewodniczącą Rady, w którym stwierdza się pełnienie funkcji radnego”.

W ocenie organu nadzoru powyższy przepis narusza prawo w stopniu istotnym, co skutkuje koniecznością stwierdzenia jego nieważności. Rada powiatu nie ma bowiem uprawnienia do regulowania kwestii wydawania dokumentów stwierdzających pełnienie funkcji radnego (por. wyrok WSA w Gliwicach z 27 stycznia 2009 r., IV SA/GI 738/08, wyrok WSA w Warszawie z 15 stycznia 2015 r., II SA/Wa 1837/14 oraz wyrok WSA w Poznaniu z 7 listopada 2019 r., IV SA/Po 674/19). Należy zwrócić uwagę, że jedynie

gminna komisja wyborcza wydaje radnym zaświadczenia o wyborze, którego wzór określa Państwowa Komisja Wyborcza na podstawie art. 449 w związku z art. 450 ustawy z dnia 5 stycznia 2011 roku - Kodeks wyborczy (Dz. U. z 2023 r. poz. 2408, ze zm.).

W § 82 ust. 1 uchwały przewidziano możliwość korzystania przez Komisję Rewizyjną z „porad, opinii i ekspertyz osób posiadających wiedzę fachową w zakresie związanym z przedmiotem jej działania”. Stosownie do § 82 ust. 2 uchwały: „W przypadku, gdy skorzystanie z wyżej wskazanych środków wymaga zawarcia odrębnej umowy i dokonania wypłaty wynagrodzenia ze środków Powiatu, Przewodniczący Komisji Rewizyjnej przedstawia sprawę na posiedzeniu Rady, celem podjęcia uchwały zobowiązującej osoby zarządzające mieniem Powiatu do zawarcia stosownej umowy w jego imieniu”.

Zdaniem organu nadzoru § 82 ust. 2 uchwały narusza prawo w stopniu istotnym i konieczne jest stwierdzenie jego nieważności. Powyższy przepis narusza bowiem ustawowy podział kompetencji pomiędzy organem uchwałodawczym i organem wykonawczym (por. wyrok WSA w Poznaniu z 6 marca 2019 r., II SA/Po 1096/18). Zgodnie z art. 12 pkt 4 ustawy, do wyłącznej właściwości rady powiatu należy stanowienie o kierunkach działania zarządu powiatu. W normie prawnej wynikającej z powyższego przepisu ustawowego nie mieści się natomiast wydawanie poleceń organowi wykonawczemu, co do sposobu załatwienia określonej sprawy, nakazanie stosowania konkretnych rozwiązań prawnych ani też załatwienie konkretnej sprawy. Przewidziana w § 82 ust. 2 możliwość podjęcia uchwały zobowiązującej osoby „zarządzające mieniem Powiatu do zawarcia stosownej umowy w jego imieniu” narusza zatem podział kompetencji, a tym samym rażąco narusza prawo. Jak wskazano w uzasadnieniu wyroku WSA w Poznaniu w wyroku z 7 listopada 2019 r., IV SA/Po 674/19: „należy zaznaczyć, że powyższe nie oznacza niedopuszczalności korzystania przez Komisję Rewizyjną z pomocy zewnętrznych ekspertów (...) a jedynie brak podstaw do jednostronnego, wiążącego «nakazywania» organowi wykonawczemu gminy zawierania i finansowania związanych z tym umów”

W § 91 ust. 4 uchwały zapisano: „Na podstawie upoważnienia Rady, Przewodniczący lub Wiceprzewodniczący Rady, koordynujący pracę komisji Rady, mogą zwołać posiedzenie komisji i nakazać złożenie Radzie sprawozdania”.

W myśl art. 14 ust. 3 ustawy zadaniem przewodniczącego jest wyłącznie organizowanie pracy rady oraz prowadzenie obrad rady. Przewodniczący może wyznaczyć do wykonywania swoich zadań wiceprzewodniczącego. W przypadku nieobecności przewodniczącego i niewyznaczenia wiceprzewodniczącego, zadania przewodniczącego wykonuje wiceprzewodniczący najstarszy wiekiem. Przepis ten jednoznacznie kształtuje usługowy charakter funkcji przewodniczącego w stosunku do rady, przez co nie jest dopuszczalna żadna jej zmiana (por. wyrok NSA z dnia 17 stycznia 2001 r., II SA 1525/00). Ustawowe zadania przewodniczącego rady polegają więc wyłącznie na czynnościach technicznych. Dodatkowo kompetencje przewodniczącego rady związane z czynnościami z zakresu prawa pracy wobec starosty określił art. 9 ust. 2 ustawy o pracownikach samorządowych. Jednakże żaden z ww. przepisów nie pozwala przewodniczącemu na koordynowanie prac komisji rady poprzez zwoływanie posiedzeń komisji czy nakazywanie złożenia radzie sprawozdań, o czym mowa w § 91 ust. 4 uchwały. W ocenie organu nadzoru przyznanie przewodniczącemu rady na mocy statutu gminy szerszych uprawnień niż dopuszczone przez ustawy powoduje, że statut ten traci swój wykonawczy charakter, stając się samodzielnym źródłem prawa, naruszając w ten sposób granice upoważnienia przyznanego radzie powiatu.

Stosownie do § 114 ust. 1 uchwały: „Obywatelom udostępnia się następujące rodzaje dokumentów: 1) protokoły z sesji, 2) protokoły z posiedzeń komisji Rady, 3) protokoły z posiedzeń Zarządu, 4) rejestr uchwał Rady i uchwał Zarządu, 5) rejestr wniosków i opinii komisji Rady, 6) rejestr interpelacji i wniosków radnych”. Zgodnie z § 114 ust. 2 uchwały: „Dokumenty wymienione w ust. 1 podlegają udostępnieniu po ich formalnym przyjęciu - zgodnie z obowiązującymi przepisami prawa oraz statutem”.

Zdaniem organu nadzoru § 114 ust. 2 uchwały narusza prawo w stopniu istotnym i konieczne jest stwierdzenie jego nieważności. Statut powiatu jest uchwalany przez organ stanowiący powiatu, w granicach upoważnienia zawartego w ustawach. Z ustalonej w Konstytucji RP hierarchii źródeł prawa wynika, że jest ona prawem najwyższym, a pozostałe źródła prawa, w tym prawo miejscowe obowiązujące na obszarze działania organów, które je ustanowiły, muszą być zgodne z jej postanowieniami. Materia dostępu obywateli do uzyskania informacji o działalności organów władzy publicznej oraz osób pełniących funkcje publiczne została uregulowana w art. 61 Konstytucji RP. Konstytucyjne prawo obywateli do uzyskania informacji o działalności organów zostało skonkretyzowane w przepisach ustawy - art. 8a ust. 2 oraz w przepisach ustawy z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2022 r.

poz. 902). W powyższych przepisach, brak jest jakichkolwiek regulacji wyłączających obowiązek udostępnienia protokołu, w okresie od sporządzenia do jego przyjęcia, jest to już bowiem dokument, a nie projekt dokumentu. W uzasadnieniu wyroku WSA we Wrocławiu z 6 listopada 2008 r., III SA/Wr 418/08, stwierdzono: „Rada gminy, ustalając w statucie - a więc w akcie niższego rzędu - zasady udostępnienia dokumentów organów gminy, nie była, żadnym przepisem rangi ustawowej, upoważniona do wyłączenia zasady jawności działania gminy i ograniczania dostępu do dokumentu, jakim jest protokół sesji rady przed jego przyjęciem. Wprowadzając w statucie zapis, uzależniający udostępnienie protokołu sesji rady od formalnego przyjęcia, rada naruszyła w istotny sposób przywołane wyżej przepisy art. 61 Konstytucji RP, art. 11b ust. 2 u.s.g. oraz art. 19 ustawy o dostępie do informacji publicznej. Wprowadzając taki zapis, rada pozbawia obywateli dostępu do informacji publicznej, jaką jest protokół sesji rady, na pewnym etapie działania organów (przed przyjęciem przez radę, czy komisję). W konsekwencji, ograniczono tym samym możliwości uczestniczenia obywateli w podejmowaniu decyzji w sprawach publicznych i sprawowaniu kontroli nad tym procesem”. Podobne stanowisko zajęto w uzasadnieniu wyroku WSA w Poznaniu z 8 maja 2014 r., II SAB/Po 19/14. W ocenie organu nadzoru powyższy pogląd zachowuje pełną aktualność również na gruncie przepisów ustawy upoważniających radę powiatu do ustanowienia statutu powiatu.

W § 114-116 uchwały określono zasady dostępu i korzystania przez obywateli z dokumentów rady, komisji i zarządu. Zgodnie z § 117 uchwały: „Uprawnienia określone w § 114-116 nie znajdują zastosowania do spraw indywidualnych z zakresu administracji publicznej, o ile ustawa nie stanowi inaczej niż art. 73 kodeksu postępowania administracyjnego”.

Zdaniem organu nadzoru § 117 uchwały wykracza poza zakres upoważnienia określonego w art. 8a ust. 3 ustawy, co stanowi istotne naruszenie prawa i skutkuje koniecznością stwierdzenia nieważności ww. zapisu. Statuty nie mogą obejmować zagadnień dotyczących materialnych aspektów prawa obywatelskiego dostępu do informacji określonego w art. 8a ust. 2 ustawy, ani też takich elementów procedury dostępu do dokumentów i korzystania z nich, które mogłyby wywierać istotny wpływ na kształtowanie zakresu prawa do informacji lub jego realizację; wyeliminowanie kwestionowanego przepisu nie oznacza otwarcia pełnego, niczym nie skrepowanego dostępu do dokumentów organów Powiatu – kwestie te podlegają bowiem reglamentacji ustawowej (por. wyrok WSA w Poznaniu z 7 listopada 2019 r., IV SA/Po 674/19).

Podsumowując, zdaniem organu nadzoru przepisy uchwały wymienione w sentencji niniejszego rozstrzygnięcia naruszają prawo w stopniu istotnym, czego skutkiem jest konieczność stwierdzenia ich nieważności.

W tym stanie rzeczy należało orzec jak w sentencji.

Pouczenie

1. Stwierdzenie nieważności uchwały, zgodnie z art. 80 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie powiatowym, wstrzymuje jej wykonanie z mocy prawa w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności, z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

2. Niniejsze rozstrzygnięcie nadzorcze może być zaskarżone do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Poznaniu z powodu niezgodności z prawem w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Wielkopolskiego.

Wojewoda Wielkopolski
(-) Agata Sobczyk
(dokument podpisany elektronicznie)

Otrzymują:

Rada Powiatu Średzkiego

Zarząd Powiatu Średzkiego